sobota 14. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Gn 49,29–32; 50,15–26a (hebr. 49,29–33; 50,15–25)
Bůh se vás ujme a vyvede vás z této země.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Jakub dal příkaz svým synům: „Já už budu připojen ke svým příbuzným. Pochovejte mě u mých otců do jeskyně na poli Chetity Efrona, do jeskyně na poli Machpela proti Mamre v zemi Kanaán, kterou si koupil Abrahám od Chetity Efrona do vlastnictví jako pohřebiště. Tam byl pochován Abrahám a jeho žena Sára, tam byl pochován Izák a jeho žena Rebeka a tam jsem pochoval Leu. To pole a jeskyně, která je na něm, byly získány od Chetitů!“

Když Jakub dokončil pořízení se svými syny, položil se na lůžko a zemřel. Byl připojen ke svým příbuzným.

Když Josefovi bratři viděli, že jejich otec je mrtev, řekli si: „Třeba nás bude Josef pronásledovat a odplatí nám všechno to zlé, co jsme mu způsobili.“ Poslali Josefovi vzkaz: „Tvůj otec před smrtí poručil: Tak řekněte Josefovi: ‚Odpusť, prosím, zločin svým bratřím a jejich hřích, že ti způsobili zlé!‘ Nuže, odpusť, prosíme, zločin služebníkům Boha svého otce!“ Josef se nad jejich vzkazem rozplakal.

I jeho bratři přišli, padli před ním a řekli: „Hle, jsme tvými otroky!“ Josef odpověděl: „Nebojte se, copak jsem namísto Boha? Vy jste zamýšleli se mnou zlé, ale Bůh to obrátil v dobré, aby provedl, co je dnes zřejmé: zachoval život četnému lidu. Jen se nebojte! Postarám se o vás i o vaše děti.“ Upokojil je a přátelsky jim domlouval.

Josef i rodina jeho otce přebývali v Egyptě. Josef byl živ sto deset let a viděl pravnuky Efraima. Také synové Machira, syna Manassova, se narodili na Josefova kolena.

Potom řekl Josef svým bratřím: „Já už umřu, ale Bůh se vás jistě ujme a vyvede vás z této země do země, kterou přísahou zaslíbil Abrahámovi, Izákovi a Jakubovi.“ Nato je zavázal přísahou: „Až se vás Bůh ujme, vezměte s sebou mé kosti z tohoto místa.“

Josef zemřel ve stáří sto deseti let.

Žl 105,1–2.3–4.6–7

Odp.: Hledejte Pána, ubožáci, a vaše duše bude žít.

Oslavujte Hospodina, vzývejte jeho jméno,
hlásejte mezi národy jeho díla.
Zpívejte mu, hrejte mu,
vypravujte o všech jeho divech!

Honoste se jeho svatým jménem,
ze srdce ať se radují, kdo hledají Hospodina.
Uvažujte o Hospodinu a jeho moci,
stále hledejte jeho tvář!

Potomstvo Abraháma, jeho služebníka,
synové Jakuba, jeho vyvoleného.
Hospodin sám je náš Bůh,
po celé zemi platí jeho rozhodnutí.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: Iz 6,1–8
Jsem člověk nečistých rtů, a Krále, Hospodina zástupů, jsem viděl svýma očima!

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Toho roku, kdy zemřel král Uziják, viděl jsem sedět Pána na vysokém a vznešeném trůnu, lem jeho roucha naplňoval svatyni. Nad ním se vznášeli serafové. Každý měl šest křídel: dvěma si zastíral tvář, dvěma si zastíral nohy a dvěma létal.

Jeden volal na druhého: „Svatý, svatý, svatý je Hospodin zástupů, celá země je plná jeho slávy.“ Čepy prahů se chvěly tímto voláním a dům se naplnil dýmem.

Tu jsem zvolal: „Běda mně, je se mnou konec! Vždyť jsem člověk nečistých rtů, mezi lidem nečistých rtů bydlím, a Krále, Hospodina zástupů, jsem viděl svýma očima!“

Tu ke mně přiletěl jeden ze serafů, v ruce měl rozžhavený kámen, který vzal kleštěmi z oltáře. Tím se dotkl mých úst a řekl: „Hle, dotklo se to tvých úst, zmizí tvá nepravost, bude smyt tvůj hřích!“

Pak jsem slyšel hlas Páně, jak praví: „Koho mám poslat, kdo nám půjde?“ Řekl jsem: „Zde jsem, mne pošli!“

Žl 93,1ab.1c–2.5

Odp.: Hospodin kraluje, oděl se velebností.

Hospodin kraluje, oděl se velebností,
oděl se Hospodin, opásal se mocí.

Dal světu základ,
že nezakolísá.
Pevný je tvůj trůn od pradávna,
jsi od věčnosti.

Tvé výroky jsou nejvýš spolehlivé,
tvému domu přísluší svatost, Hospodine, na věčné časy.

Zpěv před evangeliem: 1 Petr 4,14

Aleluja. Když musíte snášet urážky pro Kristovo jméno, blaze vám, neboť na vás spočívá Duch Boží. Aleluja.

Evangelium: Mt 10,24–33
Nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš řekl svým apoštolům:

„Není žák nad učitele ani služebník nad svého pána. Stačí, aby žák byl jako jeho učitel a služebník jako jeho pán. Když nazvali Belzebubem hospodáře, čím spíše jeho lidi!

Proto se jich nebojte! Nic není tak tajného, že by to nebylo odhaleno, a nic skrytého, že by to nebylo poznáno. Co vám říkám ve tmě, povězte na světle, a co se vám šeptá do ucha, hlásejte ze střech!

A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo – duši zabít nemohou. Spíše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo. Copak se neprodávají dva vrabci za halíř? A ani jeden z nich nespadne na zem bez vědomí vašeho Otce. U vás však jsou spočítány i všechny vlasy na hlavě. Nebojte se tedy: Máte větší cenu než všichni vrabci.

Ke každému, kdo se ke mně přizná před lidmi, i já se přiznám před svým Otcem v nebi; ale každého, kdo mě před lidmi zapře, zapřu i já před svým Otcem v nebi.“

kulturaslova.cz